

Ja n'hi ha prou!

Article del diputat de Transformació Econòmica de la Diputació de Lleida, Carles Gibert

[despiece]Senyor director,

Escriu des de qui se sap nascut al poble, ha viscut un temps a la capital i ha retornat al poble. De qui veu en el decreixement una oportunitat de futur per a un planeta malalt. De qui entén en el cooperativisme primerenc una eina per a poder construir de nou aprenent dels altres, i en l'associacionisme civil una eina per a poder cridar més fort. Tot i així no hi ha pitjor sordesa que la de qui no vol oir.

A les terres de Lleida, del Pirineu i de l'Aran produïm el 50% dels aliments que consumim a Catalunya, alhora que podem produir també molt béns i serveis amb tots els recursos naturals dels que disposem. Només ens fa falta una cosa, la gent. No és pas per falta d'autoestima, però som el tercer món de Catalunya i això provoca el dret de cuixa dels poderosos dins del sistema capitalista i extractiu en el que vivim a nivell planetari. Aquests marquen objectius a base d'aixafar territoris poc atractius i pocs poblats i no són precisament objectius de desenvolupament sostenible.

Aquest espoli maquiavèlic el veiem amb la proliferació de centrals d'energies renovables en mans d'uns pocs i que ens empobreix a tots. Ens volem semblar en països com Alemanya i Dinamarca per a justificar aquests despropòsits, quan realment aquests països fan partícips a la societat civil dels seus projectes i beneficis. Malbaratem els nostres recursos, el vent i el sol, solidaritzant-nos amb els de la capital que estan abandonats a l'individualisme i la falsa autonomia personal i que malviuen majoritàriament en feines precàries i lloguers massa cars. Quant val la terra dels nostres padrins? No som més que mers gestors d'aquesta. Com els hi deixarem la terra als nostres fills? Ens emmirallem en aquests objectius de desenvolupament sostenible per a justificar un capitalisme decadent enfront d'una realitat que la COVID ens ha mostrat més dura que mai, ara tots som igual enfront la malaltia, per tant ara, els interessos generals predominen sobre els privats.

Fa 90 anys deia Francesc Macià: "Catalans, sapiguem fer-nos dignes de Catalunya". Solidaritzem-nos doncs a repoblar aquesta terra ferma i aquests pobles abans no morin, nosaltres us ho donarem tot, siguem dignes econòmicament. "La llei de la vida no hauria de ser la de la competició ni l'adquisició, sinó la de la cooperació i el bé de cadascú contribuint al bé de tothom", deia fa 60 anys a l'Índia Jawaharlal Nehru.

Salut!

[nointext]

Carles Gibert i Bernaus

Diputat de Transformació Econòmica de la Diputació de Lleida[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]